

— Цяла нѣщо по-силно отъ
любовѣта.

КРЪСТОПЪТЪ

огато синята дрезга-
вина на топлия юн-
ски день се разпукваше, мелодичниятъ зовъ на
ротнитѣ тръбачи се разнесе надъ спящето
село. Този пѣтъ сигналитѣ бѣха отъ тѣзи,
които се подаватъ рѣдко. Тѣ се повториха и
потретиа, защото възвестяваха нѣщо важно
и бързо. Мелодията на меднитѣ тръби про-
дължаваше да се лѣе, стигаше далечъ надъ
селото, до издънкитѣ на Бабадашкия балканъ
и се връщаше отново въ ехо, тихо и меко,
пропито съ аромата на цвѣналитѣ липи.

Това бѣше тревога. За много кратко време,
въ непробудилото се утро се раздвижиха хора,